

ת"פ 6966/08 - מ.י. לשכת תביעות ירושלים נגד צאדק אגבאריה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 6966-08 מ.י. לשכת תביעות ירושלים (פלילי) נ'
סאלח ואח'

בפני כבוד השופט אביטל חן
בעניין: מ.י. לשכת תביעות ירושלים (פלילי)

נגד
2. צאדק אגבאריה

גזר דין

הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של זיוף, התחזות כאדם אחר ושימוש במסמך מזויף.

על פי עובדות כתב האישום, בימים 6/7/06 ו 4/2/2007 ניגש הנאשם לבחינות במרכז הארצי לבחינות ולהערכה בירושלים והציג עצמו בשם חברו (הנאשם 1 לכתב האישום-א.ח) על מנת לסייע לו לעבור את הבחינה בציון גבוה יותר.

בשני המקרים הציג הנאשם למרכז הבחינות את תעודת הזהות של הנאשם 1, עליה הודבקה תמונתו של הנאשם.

טיעוני הצדדים לעונש

בטיעוניה לעונש מתייחסת התביעה לחומרת מעשיו של הנאשם, לתכנון שקדם להם ולעברו הפלילי הכולל 8 הרשעות בעבירות רכוש ובעבירות דומות.

נוכח עברו הפלילי, התרשמות שירות המבחן לפיה הנאשם אינו נוטל אחריות מלאה על מעשיו, ובשל אי התייבבותו של הנאשם לדיונים, עותרת התביעה להשתתף עונש מאסר בן 6 חודשים לריצוי בעבודות שירות.

מנגד, מתייחס הסנגור לנסיבות אי התייבבותו של הנאשם לדיונים (ראה להלן), לזמן שחלף ממועד ביצוע העבירה
עמוד 1

ומבקש לאמץ המלצת שירות המבחן להשית על הנאשם צו של"צ .

תסקיר שירות המבחן

הנאשם בן 52 שנה, נשוי ואב ל-4 ילדים.

הנאשם נולד בעזה ובשנת 1970 עבר עם הוריו להתגורר בטול כרם, זאת עד לשנת 1993. לדבריו, בני משפחתו לא התאקלמו במקום, נחשבו לזרים ונאלצו לעזוב את טול כרם, בשל סכסוך מקומי. המשפחה עזבה לטייבה ובהמשך לאום-אל-פאחם.

בנו הבכור של הנאשם מרצה עונש מאסר ממושך בגין הרשעתו ברצח מיום 17/2/12 של אדם מאום אל פאחם. על רקע הרצח הוגלתה-נמלטה משפחת הנאשם מהעיר וכיום היא מתגוררת בדירה שכורה וחסויה בעיר עכו. הנאשם סיפר כי מאז האירוע, מצויה משפחתו בתחושה של נרדפות, איום ופחד מאפשרות של פגיעה בהם על ידי משפחת הקרבן.

הנאשם תיאר התמודדות עם משברים נוספים בשנים האחרונות. לדבריו, בשנת 2010 נעצר למשך שנה בקירוב בשל חשד למעורבותו בעבירה של קשירת קר לביצוע פשע, ממנה זוכה על ידי בית המשפט ופוצה כספית. בנוסף, על פי אישורים שהציג בפני שירות המבחן, ביום 5/1/2014 נהרס בית המשפחה בשל בניה לא חוקית.

היסטוריה עבריינית והעבירות הנוכחיות:

כעולה מרישומי הפלילי, בשנים 1979-1994, היה הנאשם מעורב בפלילים ואף ריצה עונשי מאסר. הנאשם התייחס לעברו כאל גורם מבייש, שהוא מתחרט עליו, עם זאת, להתרשמות שירות המבחן הנאשם נוטה לטשטש את עברו הפלילי ולא נוטל אחריות מלאה על כולו.

בהתייחס לעבירות עליהן עומד לדין, הודה הנאשם בביצוען וגילה הבנה לחומרת מעשיו. הנאשם סיפר כי חש שלא בנוח לסרב לבקשת חברו לגשת במקומו לבחינה, על אף שידע כי מדובר במעשה פלילי. שירות המבחן סבור כי ידיעת הנאשם את השפה האנגלית ופניית חברו אליו, יצרו אצלו תחושת ערך ומשמעות.

הנאשם נטל אחריות מלאה על מעשיו ללא הפניית אצבע מאשימה כלפי אחרים.

הערכת סיכון להישנות והסיכוי לשיקום:

שירות המבחן התרשם מאדם בעל יכולת אינטלקטואלית וקומוניקטיבית גבוהה. מתיאורו את נסיבות התפתחותו, ניכר כי

הנאשם גדל בתחושת תלישות חברתית-תרבותית ממושכת.

כן התרשם השירות מקיומו של פער בין תפיסתו את עצמו כאדם המנהל אורח חיים נורמטיבי לבין עברו הפלילי והעבירה המיוחסת לו בכתב האישום מצביעה בין השאר על כשל ערכי ומוסרי.

הצער שביטא הנאשם ביחס למעשיו והבנתו את חומרתם, לצד נסיבותיו המשפחתיות המורכבות, עימם הוא מתמודד כיום, תורמים להערכת שירות המבחן להפחתה משמעותית של הסיכוי למעורבות חוזרת בפלילים.

המלצת שירות המבחן

שירות המבחן מציין בתסקירו כי הנאשם לא ביטא מצוקה המצריכה התערבות טיפולית ולהערכת השירות, אף אינו פנוי בשלב זה של חייו לקבלת סיוע רגשי ממנו יוכל להפיק תועלת.

שירות המבחן סבור כי עונש של"צ בהיקף של 250 שעות לצד מאסר מותנה והתחייבות מהווים ענישה הולמת, בנסיבות הענין.

דין וגזירת דין

הנאשם הורשע ביום 31/12/2008 בטרם כניסת תיקון 113 לחוק העונשין לתוקפו, ואולם בהתאם לפסיקה, יש לפעול ברוח התיקון ולקבוע את העונש המתאים בהתאם לעקרונות הגמול וההלימה.

מדובר ב-3 עבירות (זיוף, התחזות כאדם אחר שימוש במסמך מזויף), המהוות אירוע אחד וקשורות זו בזו, לפיכך יושת עונש כולל לאירוע שבפני, בהתאם לסעיף 40 יג(א) לחוק העונשין.

הערך החברתי המוגן בעבירות אלו הינו פגיעה בשלטון החוק ובסדר החברתי כאשר מידת הפגיעה במקרה שבפני אינה גבוהה משלא הושלמה תכנית הפעולה.

בחינת הפסיקה מעלה כי במקרים דומים הושתו על נאשמים עונשים הנעים בין של"צ לבין מספר חודשי מאסר לריצוי עמוד 3

בעבודות שירות (תפ 2195/01 מדינת ישראל נ' אבו קאסם ואח'),

תפ 2635/02 מדינת ישראל נ' אילנה שהם, ת"פ 3257/03 מדינת ישראל נ' אבו חאמד אברהים, ת"פ 41808-09-12 מדינת ישראל נ' מוחמד טאהא

יצוין כי במקרים שעניינם הטעיית משרד הרישוי לצורך הוצאת רישיון נהיגה ניכרת החמרה על דרך קביעת עונשי מאסר בעבודות שירות.

כאמור, הנאשם בן 52 שנה. נשוי ואב לילדים.

כטענת התביעה, לנאשם עבר פלילי לא מבוטל, חלקו אף בעבירות חמורות, אם כי עיון בגיליון הרישום הפלילי מעלה כי העבירה האחרונה בה הורשע הנאשם הינה עבירה מיום 9/1/2008 שעניינה הפרת הוראה חוקית.

לנאשם מסכת חיים לא פשוטה והתמודדות עם מכשלות קשות עקב אירועים שהתנהלו בשנים האחרונות, כפי שפורט בתסקיר שירות המבחן.

הנאשם שווה בדירת מסתור, חי בתחושת נרדפות ואיום על חייו וחיי משפחתו, ולהערכת שירות המבחן יש גם באילו להפחית את הסיכוי להישנות עבריינות פלילית.

הנאשם הודה בביצוע העבירות בהן הורשע, מבין את חומרת מעשיו והביע חרטה עליהם.

סבור אני כי העונש אותו ראוי להשית במקרה שבפני הוא עונש מאסר בדרך של עבודות שירות.

עם זאת עקב הבעיות המשפחתיות שתוארו לעיל, והעובדה לפיה שותפו של הנאשם לכתב האישום, אשר שלח את הנאשם להיבחן במקומו, מורה במקצועו ואב ל-4 ילדים נדון ל-180 שעות של"צ, ללא הרשעה, לאחר קביעת אחריותו בעבירה של זיוף, אין אני סבור כי ראוי למצות עם הנאשם את מלוא חומרת הדין. אציין כי ראיתי לאזן אי פסיקת עונש מאסר בקנס גבוה יחסית.

בשולי הפסק אציין כי נתתי דעתי לחלוף הזמן ממועד ביצוע העבירות (בין השנים 2006-2007), אך לא הענקתי לנקודה זו משקל גבוה מאוד שכן לנאשם חלק משמעותי בהימשכות ההליכים.

בנסיבות הענין, ראיתי להשית על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 250 שעות של"צ, בהתאם לתכנית של"צ שתוגש על ידי שירות המבחן.
2. 4 חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך 3 שנים היה ויעבור הנאשם עבירה מן העבירות בהן הורשע בתיק שבפני.
3. קנס כספי בסך 5000 ₪ אשר ישולם ב10 תשלומים החל מיום 11/9/15

ניתן היום, כ"א תמוז תשע"ה, 08 יולי 2015, בנוכחות נאשם ב"כ ותביעה.